

[Astrid Skjoldbo.]

være vanskeligt at nå frem til enighed. Derfor er det heldigt, synes jeg, at der står et enigt udvalg bag udvalgsbetænkningen.

Som det fremgår af betænkningen, kan udvalget i det store og hele gå ind for de synspunkter, der findes i forslaget til navnelov. Der er ganske vist stillet 8 ændringsforslag, men de ændringer, der foreslås, og som hele udvalget går ind for, har rent praktisk ingen større rækkevidde, men kan måske snarere siges at være af symbolsk karakter.

Man har i udvalget drøftet, hvorvidt det ville være ønskeligt, om man før ægteskabets indgåelse stillede kvinden over for valget mellem at antage ægtefællens navn eller bevare sit eget navn, men som det fremgår af betænkningen, er udvalget tilfreds med, at spørgsmålet tages op af det nedsatte udvalg om ægteskabslovgivningen.

Spørgsmålet om, hvorvidt gifte kvinder, der officielt har beholdt deres pigenavn, har ret til i mere almindelige situationer at bruge mandens navn, er af ministeren besvaret derhen, at dette kan lade sig gøre uden særlig hjemmel.

Det har også været drøftet, hvorvidt et barn, som hustruen har født uden for ægteskab, bør kunne frakendes ret til at bære ægtefællens navn, men vi finder ikke en sådan bestemmelse stemmende med barnets tarv og ønsker derfor, at den udgår.

Også spørgsmålet om, hvorvidt en kvinde skal kunne frakendes retten til at bære sin tidligere ægtefælles navn, har man grundigt forhandlet i udvalget. Når udvalget ikke har kunnet tiltræde det oprindelige forslag om, at en kvinde kan fradømmes retten til at bevare det navn, hun erhvervede ved sit ægteskab, skyldes det, dels at der ikke kan skabes nogen egentlig parallelitet over for ægtemænd, dels at spørgsmål af denne art formentlig, hvis man overhovedet bør have sådanne bestemmelser, og det mener jeg ikke man bør have, rettelig hører hjemme under ægteskabslovgivningen og ikke under en navnelov. Jeg må erkende, at spørgsmålet i første række har været rejst af de kvindelige medlemmer i udvalget, men jeg udtaler min tilfredshed med, at hele udvalget har kunnet samles om at foreslå, at bestemmelsen udgår, og at den højtærede minister har tiltrådt dette synspunkt,

Ændringsforslag nr. 2 til § 6 er en lidt klarere formulering af bestemmelsen i paragraffens nr. 7, der i lovforslaget lyder således: „Navne, der kan vække anstød eller være til ulempe for bæreren“. Udvalget foreslår en formulering, der lyder således: „Navne, der er upassende, eller som kan vække anstød“. Nogen stor forskel synes der for mig ikke at være på disse to formuleringer.

Ministerens ændringsforslag til § 21, hvorefter loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning på Færøerne og i Grønland med de afvigelser, som findes påkrævede, kan udvalget tiltræde.

Jeg kan herefter anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Vagn Bro: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger. Vi er enige. Jeg skal kun tilføje mig at bemærke, at når det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo talte om, at ændringsforslagene var af mere symbolsk art, kan jeg i og for sig erkende rigtigheden heraf, men jeg vil hellere, navnlig under hensyn til ændringsforslagene nr. 1 og nr. 5, sige, at de er af principiel art, for det er jo vort ønske i denne lovgivning at ligestille mænd og kvinder. Det er, om jeg så må sige, en følge af lov nr. 100 af 4. marts 1921, som slog dette princip fast.

Jeg vil med hensyn til ændringsforslag nr. 2 udtrykke min glæde over, at vi kunne enes om denne ændring. Der var i lovforslaget tale om, at navne, der kunne være til ulempe for bæreren, ikke skulle kunne gives. Jeg må erkende, at jeg synes, noget sådant er udtryk for et ganske unødvendigt barnepigesystem. Vi er enige om, at et navn ikke må kunne vække anstød eller være upassende; men om en mand skulle have et navn, som andre ville mene var til ulempe for ham, det synes jeg det er urimeligt at lovgive om. Jeg glæder mig over, at den højtærede minister med sin sædvanlige praktiske sans har erkendt, at det er et rigtigt standpunkt.

Jeg kan altså anbefale de stillede ændringsforslag, men tillader mig at spørge den højtærede formand, om jeg i to sætninger må gøre nogle betragtninger gældende, som i og for sig henhører under tredje behandling, da jeg er forhindret i at være her til denne tredje behandling.